

Treta glava

KONTROLNOTO

Naj-posle, sled uporita borba, fizichkata postigna svoeto i vsichki uchenici praveha kontrolno, makar che mnogo vse oshte myrmoreha i negoduvaha. No nikoj njamashe smelostta da ne pishe, zashtoto i nikoj njamashe smelostta da poluchi dvojka. Emo pak se provikna:

- Njama smeli hora v tozi klas, be! Njama!

No i toj prodylzhi da pishe za relefa na Lunata. I toj njamashe smelost, makar che osyzhdashe drugite. Naistina, i da pisheshe, i da ne pisheshe, za nego beshe vse edno, e, ne syvsem vse edno, no da rechem, zashtoto ne znaeshe pocti nishto, ne beshe si chel uroka i izrezhdashe samo tova, koeto si spomnjasho ot minalija chas po astronomija.

Do nego Slavcho puhteshe, vyrteshe se, mycheshe se da prepishe ot tetratkata, da vidi njakoj chertezh, no uchitelkata vse gledashe kym nego. A prez tova vreme poveche ot polovinata, kakvo ti poveche ot polovinata – celijat klas prepisvashe – koj ot tetratkata, koj ot uchebnika, koj ot syuchenicite si.

Razbira se, fizichkata zabeljaza njakolko dushi, no si mylcheshe. Javno shteshe da im napravi “mryсно”. No prepisvachite ne se smushtavaha. Njakoi se uspokojavaha, che astronomijata ne vlizashe vyv vyprosnika za maturata, drugi se uspokojavaha, che na izpitvane shte izkarat poveche, treti izobshto nito se uspokojavaha, nito se smushtavaha.

Slavcho prodylzhashe da puhti i sumti, da se vyrti i nadiga, da myrmori i proklina i uchitelkata po fizika, i uchilishteto, i astronomijata, i vsichki uchiteli. Emo

prodylzhashe da se poti, da pishe kakvoto mu dojde na uma, da si naprjaga mozyka, no napisanoto si ostavashe vse oshte malko. Toj pogledna v lista na Slavcho i zabeljaza, che syuchenikyt mu pisheshe po zadachite ot syshtata grupa.

- Slavo, zashto pishesh syshtoto?

- Karaj!

- Ami ako zagree?

- Goljamo chudo!

- Dobre, njama da si dadem edin sled drug kontrolnite.

Emo pak se zabi v lista si, na kojto imashe edva njakolko reda, napisani trudno, s goljama myka, a bukvite bjaha izpisani kato ot njakoj samoobrazovasht se.

- Ej, Emo – obadi se Slavcho, – kakvo beshe onova, deto razpravjashe fizichkata, che se poluchavalo kaktto kogato vri kachamak?

- Maj che ot lavata neshto beshe – smynka Emo.

- Ama kakvo ot lavata?

- Cirkusi, cirkusi, maj che beshe.

- Krateri? - popita tiho Slavcho.

- Da, to e vse syshtoto.

- Dobre, shte go napisha.

- Za kachamaka li?

- Da, ami kak?

- Ti si lud, be!

- Ami kak da j go objasnja?

- Njama da j go objasnjavash.

- Ami ako reche neshto?

- Kakvo shte reche! Ne vizhdash li, che tja edvam se seti za kachamaka togava. Ili prosto j hrumna. Az sym vizhdal i drugo da pravi taka mehuri i da se pukat. Mislja, che ne e bilo kachamak.

- Ami kakvo?

- Ne znaja.
- Az shte pisha za kachamaka.
- Stiga, be! Stiga si se izlagal.
- Goljamo chudo!

I Slavcho naistina napisa, che lunnite krateri se poluchavali ot lavata, kaktto se pukat mehurite na vtjasht kachamak.

Emo go gledashe prez tova vreme i takyv smjah go napushi, che ne se vyzdyrzha i se izsmja s glas. Celjat klas go posledva, makar che ne znaeha za kakvo se smejat.

- Tiho, uchenici, tiho! – izvika fizichkata. – Imate oshte petnajset minuti.

Smehyt zatihna i klasyt se uspokoi. Slavcho popita Emo:

- Kakvo znaesh za zvezdnoto vreme?
- Absolutno nishto! Za pryv pyt go chuvam.
- Ja pitaj otpred.

- Az s taja ne govorja – kaza s prezrenie Emo, kato posochi sedjashtata pred nego Dora, no tyj che da go chue celija klas.

- Skaral li si se? – zapita Slavcho.
- Ne e vazhno. Da vyrvi po djavolite. Ja pitaj Elito.
- Tja e daleko.
- Kak shte e daleko. Pitaj ja.
- Ej, ej! Eli! – tiho podvikna Slavcho. – Eli!

Elito ne se obryshtashe, no fizichkata poklati s glava.

Kogato pogledna na drugata strana, Slavcho pak opita:

- Eli! Eli!

I tozi pyt tja ne se obyрна.

- Opitaj s Mariana – kaza Emo.

- Meri! Meri! – izvika s tih glas Slavcho. Meri, kaktto narichaha Mariana, se obyрна.

- Kakvo iscash, be!

- Kakvo e zvezdno vreme?
 - Otde shte znam!
 - Kazhi, de!
 - Ne znam!
- Opityt s Mariana syshto propadna.
- Ajde, de! Pitaj Dora – podkani Emo syuchenika si.
 - Doro! Doro! – butna ja Slavcho. – Kakvo e zvezdno vreme?
- listi si.
- Eto tuka sym napisala. Vizhdash li go? – pokaza Dora lista si.
 - Da – otvyrna Slavcho.
 - Prepishi go.
 - Chakaj malko. Taka!
 - Olrajt li e? – popita tiho Emo.
 - Da.
 - Onezi mrysnici shte gi vzemat djavolite! – zakani se Emo na Elito i Mariana.
 - Puskaj gi da pasat! – prenebrezhitelno mahna Slavcho.
 - Tyj e, de, i bez tjah mina, ama kakvo im struvashe da kazhat. Sjakash ne si bjaha otvorili uchebnicite pod chinovete. Vsichko prepisaha. Siguren sym, che i tretata zadacha syshto – negoduvashhe Emo.
 - Te shte si platjat za djavolyka – uspokoi go Slavcho.
 - Koj znae!
 - Rano ili kysno shte gi spipat, kaktto prepisvat tyj smelo.
 - Smelite ne gi hvashtat, ama te sa strahlivi i zatova shte gi hvanat.
 - I nie ne bjahme smeli. Ti kazvashe, che njama smeli v tozi klas, no i nie ne bjahme.
 - E, da. Mnogo losho shteshe da stane, ako se bjah otkazal da pravja kontrolno. Minalata godina si spomnjash kak

ritnah tebeshira, kogato se odkazah da govorja i tja me izgoni – opravda se Emo.

- Tja postypi mnogo podlo.

- Da, tja vinagi postypva podlo. Tja si e podla po rozhdenie. Sigurno ima zasegnat mozychen centyr i zatova e takava maniachka – kaza Emo s malko po-visok glas. – Tja prekaleno mnogo se prestarava. Za mladite uchitelki ne e polezno da se prestaravat tolkova.

- Polezno e – popravi go Slavcho, – polezno e, zashtoto se izdigat v ochite na direktora.

- Tja e goljama podlizurka v takyv sluchaj – vyznegoduva Emo.

- Kakvo da se pravi!

- Stiga ste prikazvali! – obyрна se Rosina ot prednija chin, kojato sedeshe s Dora i beshe goljama zubrachka.

- Sled pet minuti bi zvyneca, a sled oshte pet fizichkata sybra kontrolnite samo na tezi, koito beshe vidjala, che ne prepisvaha.

- Kiro se smeеше i kysashe kontrolното si, kogato fizichkata izlizashe.

Tja ne mu go beshe vzela i sega na nego mu beshe veselo. V takiva sluchai uchenicite se radvaha, no bez da znajat zashto.

Na Emo i Slavcho fizichkata im vze kontrolnite i dori im kaza, che samo zaradi chestnostta si te zasluzhavat trojka.

- I tozi chas svyrshi – vyzdyhna Slavcho.

- Svyrshi, ama shte vidim posle kato ni izpraska po edna cvajka na kontrolnite – pesimistichno izreche Emo i v tozi moment bi zvynecyt za vlizane v klas.